

תפארת שלמה

שיחה מיוחדת ליום ה"עצמאות"

ממרן רבינו זצוק"ל רבה של בני ברק ובעל 'עריכת שולחן ילקוט חיים'

חסרות לנו עיניים צופיות בקודש

עיניים צופיות בקודש, חסרות לנו עתה בשעות הכרעות כל כך גדולות, שאותותיהם יתנו לדורות הבאים, הרי כל טעות נחרץ גורלם של רבי רבבות של נפשות ישראל. למי יש הַכּוֹחַ הנפשי והמוסרי ליטול על שכמו לחתוך גורל, ובפרט אם חסרה יראת שמים באיזה כלים נפשיים ורוחניים ובאיזה דרך יכולים לשקול החלטה ולצפות השתלשלותה באותה תקופה ולדורות הבאים.

יתכן אמנם, שְאֵלָה שהנבחרים הם מהחכמים ביותר, אבל מי ערב לכך. ואולי עולים עליהם אלפי אנשים המתהלכים ברחובות כל עיר, אך אניני דעת והסטיניסים מכדי להשתמש בדרכים הנקראים בלע"ז "פוליטיקה" וכיוצא בזה, כדי לשבת על כיסא שלטון. ועגום אם יהיו החלטותיו שגויות ויביאו אחרי זה תוצאות הרות אסון לאומה. אם כן כל בחירתו תתברר למפרע כי לא היה לה תוקף. שהרי לא קיימת החלטת רוב לרעות, כמו שנאמר "לא תהיה אַחֲרֵי רַבִּים לְרַעַת" (שמות כג, ב).

האם בזמנינו עדיין אנו בקללה!?!

אכתוב דברי הנחרטים **בכאב לבבי וחרדת נפשי**, מה שכבר הודיע אותנו התורה בספר דברים (טו, ו) "כי ה' א-להיך בִּרְכָךְ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ. וְהֶעֱבַטְךָ גוֹיִם רַבִּים וְאֶתְּךָ לֹא תַעֲבֹט. וּמְשַׁלֶּתְךָ בְּגוֹיִם רַבִּים, וּבָרַךְ לֹא יִמְשְׁלוּ".

ובפרשת כי תבא נקבע בפסוקי התוכחה מתי **אנו בקללה ומתי אנו בברכה.**

בקללה נאמר "הוא ילך וְאֶתְּךָ לֹא תַעֲבֹט. הוא יְהִי לְרֹאשׁ וְאֶתְּךָ תִּהְיֶה לְצִבָּה. וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וְחָדְפוּךָ וְהִשְׁיגוּךָ וְכוּ', כי לא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵר מִצְוֹתָיו וְחָקָיו אֲשֶׁר צִוָּךְ וְהָיוּ לְךָ לְאוֹת וּלְמוֹפֵת וּבְזָרְעֶךָ עַד עוֹלָם".

בברכה נאמר "וְהָלִוִיתְךָ גוֹיִם רַבִּים וְאֶתְּךָ לֹא תַלְוֶה". "וּבִנְתַנְךָ ה' לְרֹאשׁ וְלֹא לְצִבָּה וְהָיִיתָ רַק לְמַעֲלָה וְלֹא תִהְיֶה לְמַטָּה, כִּי תִשְׁמַע אֶל מִצְוֹת ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם לְשָׁמֵר וּלְעֲשׂוֹת. (ועיין שם כל סדרי הפסוקים)

הנה יש כאן הודעה ברורה מראש ומופת עד עולם, מתי עם ישראל למעלה [ובלשון התועים: **ימי אור ועצמאות**] ומתי הוא למטה. ובלשון התורה, מתי הוא בימי ברכה ומתי הוא בימי קללה.

והסימן והאות לכך, אם אנו המושלים בגוים רבים והמלווים להם ולא רק להלוות לאמריקא בלבד, אלא לגוים רבים. אז זה סימן ברכה [וימי אור ותחיה].

אבל אם הם המכתיבים לנו מה לעשות, אם אנו המתחננים להלוואות, וזה לבד מה שנאמר "וְעָבַד לְוָה לְאִישׁ מְלִיָּהּ" (משלי כב, ז), הרי זה **אות ומופת** כי אנו **עדיין חס ושלום** בקללה, וחס ושלום גם מאריכין בזה את הגלות, כמפורש במסכת ב"ב (כא, מב), וכמו שנאמר בישיעה (כז, יא) "בִּיבֹשׁ קִצְיָה תִשְׁבְּרָנָה, נָשִׁים בָּאוֹת מְאִירוֹת אוֹתָהּ". ופירש"י כשתכלה זכות שבידן ויש לחלוחית מעשה הצדקה שלהן, אז ישברו. ועיין שם בירור כל הענין.

וכל העוצמה הזאת תשוב אך ורק בתנאי אחד ואין בלתו – אם נשמע בקול ה', לשמור מצוותיו וחוקיו. וכיון שברור שלא יפול ח"ו **דבר מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו**, כמו שנאמר ביהושע (כא, מג) "לא נָפַל דָּבָר מִכָּל הַדָּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דָּבַר ה' אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל, הַכֹּל בָּא", וכמו שהעידו אז, כי הכל בא. גם אנו בטוחים כי הכל יבא לפי התנאים הכתובים.

לפחות, לא לנהוג כקופים

ואם תאמר, הן היום בעוונותינו הרבים אין לנו למעשה סנהדרין, ולא נביא ולא אורים ותומים, לא רבן יוחנן בן זכאי ורבי זכריא בן אבקולס שיכריעו בדבר. ועובדות החיים הם הקובעות ובדורנו נמצאים כמה מליונים מישראל המוקפים אויבי נפש מכל צד ופינה, וחייבים איך שהוא לסדר חיינו ולעשות סדר ומשטר ולקבל הכרעות.

ברור, שאי אפשר להתעלם ממצאות קיימת. ובהעדר כלים רוחניים וסגוליים שמימיים כפי שהזכרנו עד כה, **אבל** לפחות היינו צריכים לא לחקות אורחות עמים זרים, שגורלם ומצבם שעל פיו מכריעים מה שמכריעים. אין לו שום דמיון לשלנו, כדי שנהלך כקופים אחריהם בדרך חשיבתם.

ועלינו לנהוג כמו שאומרים בלע"ז ב"מינימום" שבידינו, לבחון דברים ע"פ דרכי התורה הקדושה, שלפחות המנהיגים יהיו כאלו שחרדת אלהים על פניהם היוודת עד השיתין. אך כדי להרחיב הדברים בנקודה זו, צריך לכתוב ספר שלם. וכל כוונתי כאן לשתף מעינים אשר ברצונם יחד אתי להתבונן באמת ותום לב. ולא להסתנוור בברק המליצות והמלל הרב אשר משעבד ומכשף רבים.

ועיקר העיקרים, להתמלא חרדה ודאגה עלינו ועל כל עם ישראל בהווה ובעתיד. לשפוך תחינה ברעדה, לפני בורא העולמות שישקיף ממעון קודשו לראות בעונינו ולגאלינו בבהילו, גאולה שלימה בביאת גואל צדק ומלכות בית דוד.